

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 28.06.2026 16:06, Datum importu: 28.06.2026 18:22, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Lenka Nota, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Jak už název opery napovídá, její obsah je věnován velkému nizozemskému židovskému filozofu Baruchu Spinozovi (1632-1677). Substance ve Spinozově pojetí je všeprostopující podstatou, existující sama o sobě, nezávisle na světských či náboženských hierarchiích, substance jako projev Nekonečna. Tyto názory stály Spinozu vyloučení z židovské komunity v Amsterdamu a vyhnanství.

Elliot Sharp nicméně nelíčí Spinozův životopis, ten je tu přítomen jaksí ve druhém plánu a pouze v první polovině díla, spíše se zaměřuje na prezentaci Spinozových myšlenek a jeho vnitřního světa překrásně vykresleného kontratenorovým rejstříkem hlavní postavy. Mimo jiné staví Spinoza Boha na roveň Přírody, Bůh je přítomen ve všech věcech coby substance a utváří tak samotnou podstatu naší skutečnosti, prostupuje materií, přesto je však tato substance nekonečná a nezachytitelná. Veškeré přírodní zákony a síly jsou pouhé projevy božské podstaty. Takovýto Bůh netrestá a nesoudí. Lidé by tedy měli převzít zodpovědnost za své činy a neobviňovat z nich vyšší moc.

+ 3

Režisér Lukáš Juříčka využil všech technických možností, které mu **Divadlo Jiřího Myrona** poskytlo. Scéna šla do hloubky, pracovalo se s točnou, různě ve velkém prostoru rozmístěnými průsvitnými projekčními plátny (produkci doprovázel k provedení speciálně vytvořený projekční design Janene Higgins), jednotlivé obrazy dotvářelo stylizované světlo Pavly Beranové a po jevišti se pohybovalo několik postav, tanečníků, které na točně přinášely a odnášely různé rekvizity, jako keříky v květináčích, makety domků, židle apod.

Celá scéna byla velmi živá, což stavělo do kontrastu klidnou a dobově oblečenou postavu Barucha Spinozy v naprosto mimořádném výkonu sólisty – tenoristy Valentina Blasiny. Ten po dobu více jak 90 minut neodešel ze scény. Na jeho výkonu celé představení v podstatě stálo. Valentino Blasina má krásný, znělý, pevný hlas schopný kontratenorových výšek, které překrásně vyzněly v momentech Spinozova vnitřního usebrání, lítosti, smutku či kontempace. Jeho výkon byl skutečně ojedinělý. Absolutní soustředění, které extrémně náročný part vyžadoval – celovečerní sólový výkon, bez jakýchkoliv partnerů a odpočinku, navíc soudobá partitura, ponoření se do role, dokonalý a spolehlivý hlas zvládl Blasina naprosto suveréně.

Ostravskou bandu náročnou partiturou s akustickými nástroji a elektronikou bezpečně vedl ředitel umělecký festivalu Petr Kotík. Skladatel sám byl členem orchestru a obstarával elektroniku. V zadní části jeviště byl umístěn sbor v roli např. společnosti, církve – Canticum Ostrava pod vedením Jurije Galatenka, který už řadu let patří ke kmenovým interpretům festivalu a svým bezchybným profesionálním výkonem ve většině festivalových představení dokazuje svoji vysokou uměleckou kvalitu a nadšení studovat současnou tvorbu.

Skladatel, multiinstrumentalista a producent Elliot Sharp patří již čtyřicet let k newyorské avantgardě a zdejší experimentální scéně. Jako skladatel je doma na poli vážné hudby, elektroniky, jazzu, ale třeba i techna. Mimo to je průkopníkem ve využití fraktální geometrie, teorie chaosu či genetických metafor v hudební kompozici a interakci. Jeho hudba je velmi vynalézavá a zajímavá právě tím, že jsou v ní zcela samozřejmě přítomny všechny tyto prvky. Úvod opery v sordinovaných žestích s bicími a hobojem evokoval quasi barokní fanfáry a vtáhl posluchače hned na začátku do děje této hluboce filozofické opery rozdělené do několika vzájemně kontrastních obrazů.

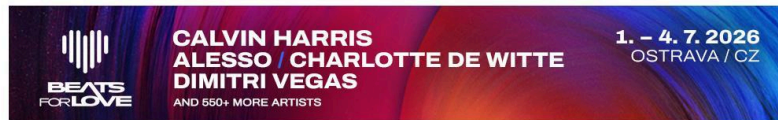
Od počáteční Overtury přes obrazy Domov, Zakázané myšlenky, Haram, Touha a potřeba, Etika jsme se dostávali společně s hudbou do hlubších oblastí Spinozova myšlení a filozofie, v tomto smyslu byla propracována Sharpova partitura až k závěrečnému doteku s Nekonečnem skrze definici Substance – hudební návrat k „fanfárám“ ze začátku a pozoruhodnému závěru v bicích nástrojích, kontratenorovém rejstříku hlavní postavy s quasi stylizovanou židovskou

hudbou.

Cyclus infinitus – nekonečný kruh – se tak uzavřel. Nekonečný Spinoza je hlubokým dílem vysoké umělecké úrovně a zaslouží si být součástí stálého operního repertoáru.

*

Substance: Nekonečný Spinoza. Hudba a libreto: Elliot Sharp. Dirigent: Petr Kotík. Sbormistr: Jurij Galatenko. Choreografie: Carolina Arandia. Světelný design: Pavla Beranová. Projekce: Janene Higgins. Graffiti: Zuzana Lováčsová. Režie: Lukáš Jiříčka. Recenze je psaná z představení uvedené na festivalu NODO – New Opera Days Ostrava v pátek 26. června 2026.

Úvod > Divadlo > Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch

Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch

Páteční večer festivalu NODO – New Opera Days Ostrava patřil Eliottu Sharpovi (1951) a jeho dílu Substance: Nekonečný Spinoza (2026). Světová premiéra této pozoruhodné jednoaktové opery pro tenor, sbor, komorní ansámbl a elektroniku nesené podtitulem „Od prachu do nekonečna“ byla provedena s velkým úspěchem v prostorách Divadla Jiřího Myrona.

Stáhněte si mobilní aplikaci Rádio Ostravan:

Z inscenace opery Elliotta Sharpa. Foto: Martin Popelář

Jak už název opery napovídá, její obsah je věnován velkému nizozemskému židovskému filozofu Baruchovi Spinozovi (1632-1677). Substance ve Spinozově pojetí je všeprostupující podstatou, existující sama o sobě, nezávisle na světských či náboženských hierarchiích, substance jako projev Nekonečna. Tvto názorv stálv Spinozu vyloučení

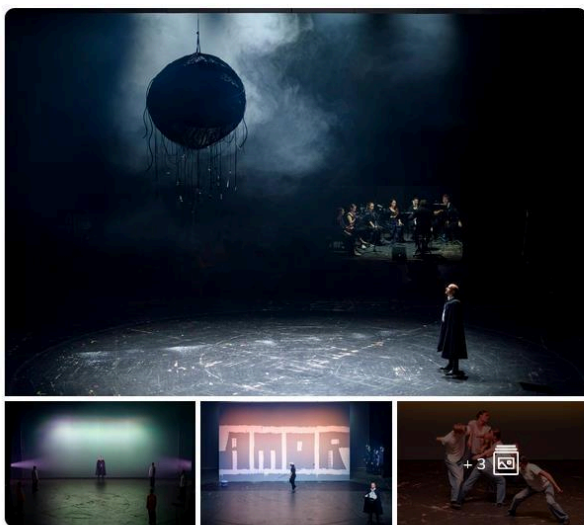

Nejnovější články

- Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch 26.06.2026
- Festival v ulicích díky Czech Music Crossroads ukazuje, jak vypadá kultivace publika v praxi 26.06.2026

Jak už název opery napovídá, její obsah je věnován velkému nizozemskému židovskému filozofu Baruchu Spinozovi (1632-1677). Substance ve Spinozově pojetí je všeprostopupící podstatou, existující sama o sobě, nezávisle na světských či náboženských hierarchiích, substance jako projev Nekonečna. Tyto názory stály Spinozu vyloučení z židovské komunity v Amsterdamu a vyhnání.

Elliot Sharp nicméně nelíčí Spinozův životopis, ten je tu přítomen jaksí ve druhém plánu a pouze v první polovině díla, spíše se zaměřuje na prezentaci Spinozových myšlenek a jeho vnitřního světa překrásně vykresleného kontratenorovým rejstříkem hlavní postavy. Mimo jiné staví Spinoza Boha na roveň Přírody, Bůh je přítomen ve všech věcech coby substance a utváří tak samotnou podstatu naší skutečnosti, prostupuje materií, přesto je však tato substance nekonečná a nezachytitelná. Veškeré přírodní zákony a síly jsou pouhé projevy božské podstaty. Takovýto Bůh netrestá a nesoudí. Lidé by tedy měli převzít zodpovědnost za své činy a neobviňovat z nich vyšší moc.

Režisér *Lukáš Juříčka* využil všech technických možností, které mu Divadlo Jiřího Myrona poskytl. Scéna šla do hloubky, pracovalo se s točnou, různě ve velkém prostoru rozmístěnými průsvitnými projekčními plátny (produkcí doprovázel k provedení speciálně vytvořený projekční design *Janene Higgins*), jednotlivé obrazy dotvářelo stylizované světlo *Pavly Beranové* a po jevišti se pohybovalo několik postav, tanečníků, které na točně přinášely a odnášely různé rekvizity, jako keřky v květináčích, makety domků, židle apod.

Celá scéna byla velmi živá, což stavělo do kontrastu klidnou a dobově oblečenou postavu Barucha Spinozu v naprosto mimořádném výkonu sólisty – tenoristy *Valentina Blasiny*. Ten po dobu více jak 90 minut neodešel ze scény. Na jeho výkonu celé představení v podstatě stálo. Valentino Blasina má krásný, znělý, pevný hlas schopný kontratenorových výšek, které překrásně vyzněly v momentech Spinozova vnitřního usebrání, lítosti, smutku či kontemplace. Jeho výkon byl skutečně ojedinělý. Absolutní soustředění, které extrémně náročný part vyžadoval – celovečerní sólový výkon, bez jakýchkoliv partnerů a odpočinku, navíc soudobá partitura, ponoření se do role, dokonalý a spolehlivý hlas zvládl Blasina naprosto suverénně.

Ostravskou bandu náročnou partiturou s akustickými nástroji a elektronikou bezpečně vedl ředitel umělecký festivalu *Petr Kotík*. Skladatel sám byl členem orchestru a obstarával elektroniku. V zadní části jeviště byl umístěn sbor v roli např. společnosti, církve – Canticum Ostrava pod vedením *Jurije Galatenka*, který už řadu let patří ke kmenovým interpretům festivalu a svým bezchybným profesionálním výkonem ve většině festivalových představení dokazuje svou vysokou uměleckou

Nejnovější články

- Vidět nekonečno ve všem. Filozofická opera Elliotta Sharpa měla na NODO obrovský úspěch 28.06.2026
- Festival v ulicích díky Czech Music Crossroads ukazuje, jak vypadá kultivace publika v praxi 28.06.2026
- Miroslav Černý: Naplňuji mě cesty do neznámá i čas u pracovního stolu 27.06.2026
- Symfonie stříbrného plátna promění karvinské náměstí v letní koncertní scénu 27.06.2026
- NODO, den třetí: Světové premiéry děl českých autorů vyzněly velmi přesvědčivě 26.06.2026
- Divčí Hrad ožije s novou výstavou Paměť zámků a jejich krajiny 26.06.2026
- Slezské souznění světových parametrů: Vondráček, Alsop a polský rozhlasový orchestr uchvátili vyprodaný Vesmír 26.06.2026
- V Komenského sadech se stromy učily štílet a teleshoppingový marketér prodával umělé dělohy 25.06.2026
- Festival Štěrkovna Open Music zná svou uhlíkovou stopu, nejvíc emisí dělá gastro a doprava 25.06.2026
- Ostravské NODO zahájilo letošní bienále fantastickým ponorem do hlubin lidského nitra 24.06.2026

Hitparáda rádiostavan

Pořadí pro týden 22.-28.6.2026

1.	EWA FARNA & MIRAI NAVRÁTIL – Vzpomeneš si?	7 týdnů
2.	DAVID STÝPKA & BANDIEEZ – Už mě nesou (již nelze hlasovat, píseň je v hitparádě 30 týdnů)	30 týdnů
3.	MYSCHAK BAND – Eman Cypovany	13 týdnů
4.	TEREZA MAŠKOVÁ – Hořkosladký valčík	29 týdnů
5.	KACZI - Solitér	2 týdnů
6.	VERY – Let It Burn	5 týdnů
7.	VERONIKA JUNE – Vlci	5 týdnů
8.	BARBARA KANYZOVÁ – Aurora	11 týdnů
9.	MOONSHYE – Kocour	3 týdnů
10.	INSANE - Final Show	1 týden

NOVINKY:

MOŘE DNÍ - Všechno všechno
EVERLIGHT - Někdy se zdá
(feat. Adéla Bystroňová)

HLASUJTE
V DALŠÍM KOLE

Podcasty rádiostavan

Podpořte hudbu našeho kraje

dobrovolným předplatným
na transparentní účet 2903129090/2010.

Peníze využíváme na udržení
a rozvoj Rádia Ostravan.

Na rok 2026 je aktuálně vybráno:
8 699,98 Kč z 100.000,- Kč

elektronikou bezpečně vedl ředitel umělecký festivalu *Petr Kotík*. Skladatel sám byl členem orchestru a obstarával elektroniku. V zadní části jeviště byl umístěn sbor v roli např. společnosti, církve – Canticum Ostrava pod vedením Jurije Galatenka, který už řadu let patří ke kmenovým interpretům festivalu a svým bezchybným profesionálním výkonem ve většině festivalových představení dokazuje svoji vysokou uměleckou kvalitu a nadšení studovat současnou tvorbu.

Skladatel, multiinstrumentalista a producent *Elliot Sharp* patří již čtyřicet let k newyorské avantgardě a zdejší experimentální scéně. Jako skladatel je doma na poli vážné hudby, elektroniky, jazzu, ale třeba i techna. Mimo to je průkopníkem ve využití fraktální geometrie, teorie chaosu či genetických metafor v hudební kompozici a interakci. Jeho hudba je velmi vynalézavá a zajímavá právě tím, že jsou v ní zcela samozřejmě přítomny všechny tyto prvky. Úvod opery v sordinovaných žestích s bicími a hoboem evokoval quasi barokní fanfáry a vtáhl posluchače hned na začátku do děje této hluboce filozofické opery rozdělené do několika vzájemně kontrastních obrazů.

Od počáteční Ouvertury přes obrazy Domov, Zakázané myšlenky, Haram, Touha a potřeba, Etika jsme se dostávali společně s hudbou do hlubších oblastí Spinozova myšlení a filozofie, v tomto smyslu byla propracována Sharpova partitura až k závěrečnému doteku s Nekonečnem skrze definici Substance – hudební návrat k „fanfárám“ ze začátku a pozoruhodnému závěru v bicích nástrojích, kontratenorovém rejstříku hlavní postavy s quasi stylizovanou židovskou hudbou.

Cyclus infinitus – nekonečný kruh – se tak uzavřel. Nekonečný Spinoza je hlubokým dílem vysoké umělecké úrovně a zaslouží si být součástí stálého operního repertoáru.

*

Substance: Nekonečný Spinoza. Hudba a libreto: Elliot Sharp. Dirigent: Petr Kotík. Sbormistr: Jurij Galatenko. Choreografie: Carolina Arandia. Světelný design: Pavla Beranová. Projekce: Janene Higgins. Graffiti: Zuzana Lovácsová. Režie: Lukáš Jiříčka. Recenze je psaná z představení uvedeného na festivalu NODO – New Opera Days Ostrava v pátek 26. června 2026.

Cyclus infinitus – nekonečný kruh – se tak uzavřel. Nekonečný Spinoza je hlubokým dílem vysoké umělecké úrovně a zaslouží si být součástí stálého operního repertoáru.

*

Substance: Nekonečný Spinoza. Hudba a libreto: Elliot Sharp. Dirigent: Petr Kotík. Sbormistr: Jurij Galatenko. Choreografie: Carolina Arandia. Světelný design: Pavla Beranová. Projekce: Janene Higgins. Graffiti: Zuzana Lováčsová. Režie: Lukáš Jiříčka. Recenze je psaná z představení uvedeného na festivalu NODO – New Opera Days Ostrava v pátek 26. června 2026.

